

Därute i den stora världen

Ute

Därute i den stora världen

Finns en människa som är så olik mej

Vi tror inte på samma saker

Vi har inte samma erfarenheter

Inte liknande upplevelser

Eller uppväxt

Det finns inga likheter

Egentligen

Och vi talar inte med varann dagligdags

Men om vi skulle träffas bara sådär

Så skulle vi kasta oss i varandras armar

Och om vi var tillräckligt från andra

Så skulle vi älska, hejdlöst

Fulla med frågor om varann

Och behov av att ösa ur oss om allt

Så skulle vi ända älska

Sen skulle vi ligga och hålla om varann

Berätta om allt det där som man vill

Helt enkelt pådyvla den andre

”utbyte av värdelös och ibland lite

värdefull information”

sen, troligen ganska snart

Så skulle vi älska igen

Snacka igen, sova, älska snacka

Ja om vi nu hade den möjligheten

Och jag undrar från och till

Varför vi inte ”bara gör det”

Och jag undrar igen

Vad är det som gör den kontakten

Så speciell

Är det våra själar som möts i natten

Där de frågar sej

”när ska våra kroppar mötas”

Våra själar kanske knullar hejvilt
När vi ensamma sover om natten
Ibland känns det så
Man vaknar som efter en kärleksnatt
Ler och ser på den tomma sidan bredvid
Som om den inte är tom

Själarna kanske väntar på
att vi med våra kroppar och sinnen
ska inse det självklara
det oundvikliga....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LassO med Poeter.se id #18104 innehar upphovsrätten